

«ЗА ТУЮ КАПОСНУ ДУРНИЦЮ ПОЛАЯЛИ УСІ СИНИЦЮ...»

Що таке податок і чому він сплачується, в нашій країні знають навіть діти. Принаймні, цьому їх намагаються навчити, організовуючи (навіть на державному рівні) різноманітні конкурси та інші заходи пізнавально-виховного

характеру. На повну потужність діє інформаційна служба і в Млинівській МДПІ. Це, звісно, дає певні результати. Принаймні, обсяг добровільно сплачених надходжень до зведеного бюджету значно перевищує ті надходження, що стягуються примусово.

Коли мова заходить про тих керівників агроформувань району, котрі з розумінням ставляться до статті 67 Конституції, де підкреслено, що «кожен зобов'язаний сплачувати податкові збори в порядку і розмірах, встановлених законом, місцеві податківці завжди з гордістю називають М.М.Чигринюка із КП «Агропроменерго», М.С.Романюка із держлісгоспу, В.І.Євгенюка з СВК «Нове життя», В.М.Мельничука із ПСП «Правда». А ось агроформування «Промінь», «Світанок», «Мир», «Тушебинське», «Агенда», «Нива», які очолюють відповідно М.В.Касянчук, О.Д.Набок, В.М.Заруба, А.А.Шелестюк, С.І.Денисюк, В.Ф.Каращук постійно фігурують у так званих «чорних» списках. До згаданих платників податкова інспекція змушена застосувати заходи примусового стягнення. В чому вони полягають? Гадаємо, в подробиці вдаватися не варто, тому що ця процедура не вельми приємна і містить у собі чимало заковик і темних плям. Усі ці заковики постійно намагаються розплутати на засіданнях робочих груп з координації дій центральних органів виконавчої влади. Заслуховуються звіти керівників агроформувань-боржників. До кожного господарства доводять графіки погашення податкової заборгованості. Проте подібні заходи, відверто кажучи, не дуже результативні. Як свідчить практика, з боржників вдається стягнути, точніше - видерти мало не силоміць лише незначну частину заборгованих сум. І не дивно. Адже серед них значна кількість безнадійників, з яких, як то кажуть, крім загальновідомих аналізів, уже нічого не візьмеш. Для чого ж тоді, питається в задачі, товкти воду в ступі, приправляючи її різного роду графіками, зауваженнями і т.д. Узяти б і... запити тією водою безнадійні борги. Ще й подякувати нерадивим керівникам за розвал господарств. Та якби ж то! Не прийнято в законодавстві таких стимулів. У нас хвалять тільки добросовісних платників. Та чи солодше їм після цього спиться? Навряд. Бо нерідко на податок йде з каси останній гріш і треба постійно сушити голову над тим, як утриматися на плаву. А як ся мають керівники агроформувань-боржників? На це запитання хочеться відповісти словами із відомої байки Глібова: «за тую капосну дурницю полаяли усі синицю - та й розійшлись». Щоб, звісно, завтра знову зібратись і пригрозити пальчиком дорослим неслухняникам...

Василь ХУДИК.

